

РЕШЕНИЕ

№ 7221

гр. София, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 03.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **5506** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.220 от Закона за митниците (ЗМ) във вр. с чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на „Росмоторс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], подадена чрез адв.Ю. Г. от САК, срещу Решение № 32-157149/16.05.2022г., издадено от директора на ТД Митница Б.. С посоченото решение, на основание чл.70 пар.1 във вр. с чл.71 пар.1 б.д подбуква i) от Регламент на Европейския парламент и на Съвета (Регламент (ЕС) № 952/2013) за създаване на Митническия кодекс на Съюза, за стоката, поставена под режим на свободно обращение с МД 20BG001008019612R0/27.04.2020г. е определена митническа стойност в размер на 8 661,64 лв. За същата стока, на основание чл.77 пар.1 б.а от същия Регламент е възникнало вносно митническо задължение, което е определено в размер на 866,16 лв., както и задължение за ДДС от 27.04.2020г., при определена с решението данъчна основа на стоката по МД 20BG001008019612R0/27.04.2020г. в размер на 9 727,80 лв., при която е определено с решението задължение за ДДС в размер на 1945,56 лв. С оспореното решение, за стоката по МД 20BG001008019612R0/27.04.2020г. е

определено и вносно мито 244,65 лв. и ДДС в размер на 538,23 лв. С решението, от датата на възникване на митническото задължение – 27.04.2020г. са определени и лихва за забава върху дължимото вносно мито.

В жалбата се развиват доводи за незаконосъобразност на атакуваното решение, поради постановяването му в противоречие с материалния закон и с процесуалните норми, регламентиращи метода на определяне на митническата стойност на внасяните в страната стоки. В тази насока се сочи, че ответника не е съобразил метода на договорната стойност, посочен в нормите на чл.70 и чл.71 от Регламент (ЕС) № 952/2013, въз основа на която стойност се определят всички задължения за мита и ДДС. Сочи се, че договорната стойност, заплатена от жалбоподателя на продавача на стоката, се доказва от представени на митническите органи платежни документи, като жалбоподателя не разполага с други доказателства, доколкото комуникацията между страните е била провеждана основно в устна форма. Поддържа се, че неправилно митническият орган е приложил правилото на чл.74 пар.2 б.а от Регламент (ЕС) № 952/2013, като е използвал вторичния метод., за прилагането на който се твърди, че липсват две от изискуемите предпоставки. Искане се отмяна на решението.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител. В писмена молба пълномощникът на дружеството - адв.Г., поддържа жалбата, не възразява по хода на делото и не сочи доказателства. Претендира разноски, за които представя списък. Прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение на ответника.

Ответникът - директор на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт П., оспорва жалбата. В позиция по същество моли за оставянето ѝ без уважение, по съображения, развити в писмена молба, постъпила по делото непосредствено преди съдебното заседание. Представя допълнителни писмени доказателства. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В производството са приети като доказателства представените с административната преписка, както и допълнително представените от ответника писмени доказателства, с молба от 03.11.2022г.

Съдът, в настоящия състав, намира за установено от фактическа страна следното:

На 27.04.2020г. с митническа декларация (МД) с MRN 20BG001008019612R0/27.04.2020г. в Митническо бюро Свободна зона Б. жалбоподателят е декларира стоката за поставяне под митнически режим допускане за свободно обращение стока, описана като употребяван пътнически автомобил катастрофирал, марка LAND R., модел: EVOQUE, тип: EVOQUE, първоначална регистрация 01.01.2013г., цвят: 0, работен обем 200 куб.см., шаси № SALVR2VBGXDH780669. В митническата декларация за стоката са декларирани съответно: в ел. д. № 5/14 „Код на държавата на изпращане/износ“ – СА К.; в ел.д. № 4/1 „Условие на доставка“ — FOB - Ф. борд; в ел.д. № 4/16 „метод за определяне на стойността“ - 1 - договорна стойност на внасяните стоки (чл.70 от Кодекса); в ел.д. № 4/14 „Ц. на стоката“ – 4430.; в ел.д.№ 4/10 „Валута“ – CAD. Към митническата декларация са приложени В. OF SALE / invoice/ № 8340/20.02.2020г., фактура / INVOICE/ № 41606/15.04.2020г., сертификат, генерален коносамент, спедиторски коносамент - документи, описани в ел.д. кл.2/3-кл.44 на МД с MRN 20BG001008019612R0/27.04.2020г.

В основа на тези декларираните данни, към датата на приемане на МД размерът на митническата стойност за нея е определен, съгласно разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., а именно на база декларираната стойност в В. OF SALE / invoice/ № 8340/20.02.2020г., тоест декларираната от вносителя стойност в размер на 4430 канадски долара. Митническата стойност за стоката, определена на база декларираните за нея елементи, е определена в размер на 6215,14 лв., като са определени и взети под отчет публични задължения за мито в размер на 621,51 лв. и за ДДС в размер на 1407,33 лв. При определянето на митническата стойност е съобразена цената на автомобила 4430 канадски долара и разходите за международен транспорт, удостоверени с фактура / INVOICE/ № 41606/15.04.2020г.(л.56) в размер общо на 913,61 лв.

При извършен последващ контрол от страна на митническите органи е анализирана наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN (номер на шаси), като на електронния сайт www.autoauctions.io е открита информация за обявена продажна цена на аукцион, с дата 22.10.2019г., със статус „Продадено“ (S.) за автомобил със същия VIN номер на шаси и с изминат пробег „120 000 miles on title“

в страната на износа. Публикуваната в посочения сайт продажна цена е в размер на 6400 CAD, като превишава с 1970 CAD декларираната пред митническите органи цена в размер на 4430 CAD при допускане за свободно обращение.

Във връзка с посочената информация, възникнали основателни съмнения относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност, поради което на основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. и чл.84, ал.1, т.1 от ЗМ, с писмо рег. № 32-332550/20.10.2021 г. били изискани доказателства за потвърждение на декларираната цена, търговско досие по сделката, договор с продавача, договор с крайния получател, оферти, поръчка, ценова листа, потвърждения, проформ а фактура, и др. документи, предшестващи издаването на търговската фактура за придобиване на стоките по МД., както и документи, относно извършени плащания към доставчика,, както и плащаниуя към други лица, свързани с вноса, както и всякакви други документи и сведения, удостоверяващи цената по сделката, разходи от купувача, комисионни и т.н..

С писмо рег. № 32-341520/28.10.2021г. жалбоподателят представил допълнително В. OF SALE / invoice/ № 8440/20.02.2020г., която не е описана и представена с МД , както и платежен документ – банково извлечение за превод на суми по 2 фактури - № 8340/20.02.2020г. и № 8339/20.02.2020г.

При тези обстоятелства митническите органи са приели, че не са налице доказателства в подкрепа на точността на декларираната цена, съгласно приложената фактура, както и че в подкрепа на цената, посочена в приложената към митническата декларация В. OF SALE (Invoice) № 8340/20.02.2020г., не са представени доказателства, предшестващи сделката като договори, поръчка, оферта. Приели са и, че не са представени доказателства, удостоверяващи условията по сделката и за начина и срока на плащане.

По отношение на допълнително предсаментите документи от жалбоподателя, приели, че същите не са описани в МД - В. OF SALE (Invoice) № 8440/20.02.2020г., както и че в МД не е посочен и инвойс 8339, за който са установили, че не е обвързан с плащането по МД.. Приели са, че плащането на транспорта по коносаментата е за фактурата 41606/15.04.2020г., описана в МД, както и че снимковия материал към МД показва повреден автомобил, в съответствие с описанието на същия в МД.

При тези установявания от митническия орган е изведен извод, че е възможно препродажба на автомобила на жалбоподателя, но за нея няма доказателства, тъй като следвало в цената на автомобила да се включат и разходи за посредничество както и печалба или пък такси от проведен аукцион. Приел е, че по преписката няма доказателства подобни разходи да са извършени, за да се добавят към митническата стойност.

При тези установявания ответника е заключил, че цената от 6400 канадски долара е действително платената продажна цена за автомобила и точно тази цена следва да послужи при определянето на митническата му стойност. Същевременно, разходите за транспорт по фактура / INVOICE/ № 41606/15.04.2020г. в размер на 713,61 лв. са приети за действителни и митническата стойност на стоката по посочената вече МД е определена на 8661,84 лв., на основание чл.70 и чл.71 пар.1 б.д) i) от Регламент (ЕС) № 952/2013. При този размер на митническата стойност е възникнало и вносно митническо задължение от датата на МД в размер на 866,16 лв., както и задължение за ДДС от 27.04.2020г. – датата на приемане на МД, като данъчната основа на стоката при внос, по смисъла на чл.16 ал.1 от ЗДДС е определена на 9727,80 лв. с ДДС за внасяне от 1945,56 лв. и, при което се следват за доплащане 244,65 лв. мито и 538,23 лв. ДДС. Или общо 782,88 лв., ведно с лихва от датата на възникване на митническото задължение.

В съдебното производство ответникът представи допълнително заповед на директора на ТД Митница Б. за извършване на последващ контрол на МД за деклариране на автомобили от позиция 8703, изпратени от САЩ или К. при режим допускане за свободно обращение, в периода 01.05.2019г. – 01.06.2021г., доклад от 15.05.2022г. за резултатите от проверката, установяващ открит при аукцион за продажба идентичен автомобил, снимки на продадения при аукциона автомобил, превод на фактурите, превод на сертификата за регистрация, превод на интернет страницата, разпечатка на сайта, цитиран в оспореното решение. От съдържанието на последната, на л.116 от делото, се установява, че датата на провеждане на търга е 22.10.2019г., като състоянието, в което е продаден автомобила е посочено като „движи се и се управлява, двигателя стартира“, с основна и вторична повреда в предна част. За тази повреда е посочено : „често срещана: 62 продадени на търг годишно“ (л.116), а като

местоположение на продавача : Т. (О.).

От представения от ответника превод на фактурата с № 8340/20.02.2020г. (л.120), представена от жалбоподателя към МД, се установява, че издателя на фактурата с № 8340/20.02.2020г. - AUTOLINK INK е от Д., К., К., като описания в нея автомобил се продава в състоянието, в което е. От превода на представения с МД сертификат за регистрация (л.125-126), се установява, че автомобила, с посочения идентификационен номер SALVR2VBGXDH780669, идентичен с този на продадения на търга на 22.10.2019г. автомобил, е след „тежка катастрофа“.

Решението на директора на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция „Митници“ е връчено на жалбоподателя на 19.05.2022г. (л.18), а жалбата срещу него е подадена в рамките на 14 дни от връчването му – на 31.05.2022г. , при което съдът приема оспорването за направено в срок.

Съдът констатира, че са спазени правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението, и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок. Оспореното решение е в изискуемата писмена форма и в него са посочени правните основания за издаването му, както и се съдържа изложение на фактически обстоятелства, които, според административния орган, обосновават установения в него резултат.

В разпоредбата на чл. 70 от Кодекса е установен общия принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ, с местоназначение митническата територия на Съюза. В чл. 74 от Кодекса са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те са в отношение на субсидиарност, както по отношение на метода, посочен в чл. 70 от Кодекса, така и по между си. За да се премине към тези субсидиарни методи следва да са налице основателни съмнения, свързани с декларираната стойност в декларацията на въвеждащия стоката на територията на Общността. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоката и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по субсидиарно предвидените методи.

Какво е „основателни съмнения“ няма дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, поради което проявлението му е необходимо да се установява във всеки отделен случай, съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. Въпросният автомобил, предмет на митническо остойностяване е поставен под режим „допускане до свободно обращение“ на 27.04.2020г. при действието на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (МК). Съгласно чл.70, §1 от МК, митническата стойност на внасяните стоки е договорната им стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ, с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

По арг. от §2 на същата разпоредба, действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна, в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени, като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения.

Разпоредбата на чл. 48 от Регламента предвижда, че за целите на митническия контрол, митническите органи могат, след вдигане на стоките, да проверяват точността и пълнотата на информацията, подадена в митническа декларация, декларация за временно складиране, обобщена декларация за въвеждане, обобщена декларация за напускане, декларация за реекспорт или уведомление за реекспорт, както и наличието, автентичността, точността и валидността на всички придружаващи документи, и могат да проверяват счетоводната отчетност на декларатора и други видове отчетност, която се отнася до операциите с въпросните стоки или до предварителни или последващи търговски операции, включващи тези стоки. Тези

органи могат да извършват и проверка на стоките и/или да вземат проби, ако това все още е възможно.

В конкретния случай, процесната МД с MRN 20BG001008019612R0/27.04.2020г. е била предмет на последващ контрол, относно верността на данните за реално платената цена за автомобила, посочен в същата, релевантна за определяне на митническата му стойност, съответно и за дължимите публични държавни вземания - мито и ДДС, по реда на чл.48 от МК във вр. чл.84 от ЗМ. В хода на проверката административният орган е изложил съображения за възникнали основателни съмнения относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност и в следствие е издал процесното решение, с което е определил за досъбиране вносно мито и ДДС на база новоопределената митническа стойност на внесенния автомобил.

В чл.140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза е предвидена възможност за неприемане на декларираните договорни стойности – в случаите когато митническите органи имат основателни съмнения дали договорната стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл.70, §1 от Митническият кодекс, и тези съмнения не са отпаднали след изискване на допълнителна информация от декларатора.

Правната уредба на Съюза относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности. Когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл.70 от МК, остойностяването на внасяните стоки се извършва по реда на чл.74 от МК при последователно прилагане на методите в чл.74, §2, букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Съответно когато митническата стойност не може да се определи по реда

на чл.74, §2, митническото остойностяване се извършва по реда на чл.74, §3 от МК - въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза. При липсата на уточнение с коя друга стойност трябва да се замени договорната стойност в тези случаи, следва да се приложат вторичните методи за определяне на митническата стойност по чл.74 от МК, като в тежест на митническите органи е, при условията на приложимото общностно право, да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока, което в настоящия случай съдът, намира че не е извършено, напротив.

Анализа на представените в превод документи, приложени към МД от страна на жалбоподателя, както и на допълнително събраните при проверката от ответника доказателства, установява, че на търг на 22.10.2019г., т.е. 4 месеца преди продажбата на автомобила, закупен от жалбоподателя (20.02.2020г.), същият е продаден в състояние „движи се и се управлява, двигателя стартира“, с основна и вторична повреда в предна част, която повреда е „често срещана: 62 продадени на търг годишно“, от продавач с местоположение: Т. (О.) за 6400 канадски долара. Този автомобил, но във вече декларираното от жалбоподателя състояние с митническа декларация с MRN 20BG001008019612R0/27.04.2020г. – „употребяван пътнически автомобил катастрофирал, марка LAND R., модел: EVOQUE, тип: EVOQUE, първоначална регистрация 01.01.2013г., цвят: 0, работен обем 200 куб.см., шаси № SALVR2VBGXDH780669“ е продаден 4 месеца по-късно – на 20.02.2021г., в състояние, описано в сертификата за регистрация като след „тежка катастрофа“ за сумата от 4430 канадски

долара, т.е. със 1970 канадски долара по-ниска.

В административното и в съдебното производство от страна на ответника не са представени доказателства, които да оборят представените от жалбоподателя с МД доказателства за „катастрофирал автомобил“, респ. за автомобил в състояние на „тежка катастрофа“, които именно обосновават и платената за същия цена от 4430 канадски долара, която обяснимо е по-ниска от тази на търга, отнасяща се за автомобил с често срещана „основна и вторична повреда в предна част“, при 62 продавани на търг годишно автомобили с такава повреда.

При тези доказателства съдът не намира за обосновани доводите на ответника за наличието на основателни съмнения във връзка с декларираната договорна стойност по чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 на автомобила, посочен в МД. Административният орган се е позовал на разпечатка от интернет сайт, за да обоснове извод, че действителната договорна стойност на процесния автомобил, закупен от жалбоподателя, е по-висока от посоченото в митническата декларация, но е ценил това доказателство превратно, без да съобрази състоянието, в което същият автомобил е продаден на търг, четири месеца преди закупуването му от жалбоподателя, както и без да оцени правилно, съобразно представеното още с МД доказателство (сертификат за регистрация), установяващо състоянието, в което на 20.02.2020г. е закупен автомобила и което е определящо за по-ниската му стойност.

Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения за действителната стойност на стоката е за митническите органи, като в настоящия случай ответника не се справи с тази доказателствена задача.

Съдът не намира основание да заключи, предвид доказателствата,

представени с МД, че събраната информация от интернет сайта е била годна да породи основателни съмнения в достоверността на декларираните от жалбоподателя данни, единствено при наличието на каквито административният орган е бил длъжен да пристъпи към прилагане на методите по чл. 74, § 2, респективно по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на внесен автомобил, органът е допуснал нарушение както на материалния закон и неговата цел, така и на процесуалните норми.

Безспорно митническата стойност е договорната стойност на стоките, поради което е необходимо да се изследва само и единствено действителната воля на страните по покупко-продажбата, още повече, че оспорващият е представил своевременно на митническите органи документи, които безспорно доказват цената на стоката. Не е посочена причината за незачитане на данните за платената сума в представената от жалбоподателя фактура, при условие, че не се отрича автентичността ѝ, както и не се отрича и автентичността на сертификата за регистрация, установяващ състоянието на автомобила. Тези документи са представени с административната преписка по настоящото производство и установяват по категоричен начин осъществена сделка с предмет процесния автомобил; вида и техническите характеристики на същия; цената на придобиване; размерът на разходите, формиращи договорната стойност по чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013..

В процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за

определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не необосновано определена или фиктивна такава. На това принципно положение е основана и процедурата по чл.140, §1 от Регламента за прилагане с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения, както и да е съобразена с възможностите му.

С оглед гореизложеното съдът намира, че като не е приел декларираната договорна стойност на процесната стока и е определил нова такава, в противоречие с доказателствата, събрани в административното производство, директорът на ТД Митница Б. към Агенция „Митници“ е постановил незаконосъобразен административен акт, който следва да се отмени. Не са били налице предпоставките, установени в чл.140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, за да бъде определена митническата стойност на внесената стока на основание чл.70, § 1 във вр. с чл.71, §1, б.“д, подб. i) от Регламент (ЕС) № 952/2013г. Предвид незаконосъобразното определяне на митническата стойност на стоката, незаконосъобразно са и определени с оспорения акт и сочените като възникнали задължения за мита и ДДС.

По изложените мотиви съдът намира за основателна жалбата на „Росмоторс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], подадена чрез адв.Ю. Г. от САК, срещу Решение № 32-157149/16.05.2022г., издадено от директора на ТД Митница Б..

Обжалваното решение е незаконосъобразно, като постановено в противоречие с материалноправните разпоредби на закона и следва да бъде отменено.

Предвид изхода на делото на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените в производството разноски в общ размер на 850 лв., от които 50 лв. за държавна такса и 800 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение направено от ответника, съдът намира за неоснователно, предвид фактическата и правна сложност на производството и материалния интерес по делото..

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Росмоторс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Решение № 32-157149/16.05.2022г., издадено от директора на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция Митници да заплати на „Росмоторс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 850 лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: